

DELFINUS

TURCARUM VICTOR.

H. J. r. 55.

(43)

ODE.

AD EXCELLENTISSIMUM

ECCLESIAE PRINCIPEM

DANIELEM MARCUM

DELFINUM

SUMMI PONTIFICIS IN GALLIA

NUNTIIUM.

O D E.

QUALIS per Libyæ avia
Pastus lanigeri cæde gregis leo,
Si fòrs undique se premi
Venantum subito senserit agmine,
Horrendùm ferus infremit:
Hirsutamque toris excutiens jubam,
Et caudâ feriens latus,
Crebro iras resides verbere fuscitat.
Tum spretâ nece fortior
Inter tela gravi proruit impetu,
Sæviturque unguibus, & suis
Stratos cum canibus dilacerat viros.
Talem nuper Achaïco
Delfinum stupuit Nereus æquore
Proturbantem Otomanidas:
Gaudentemque sequi vela fugacium
Retrò grandine ferreâ:
Flammarumque globos volvere, & hosticis
Hæsuras ratibus faces,
Non simplex meritis naufragium pati.
Jam Victoria laureis
Flavam vincta comam, raptaque barbaræ
Classi insignia ventilans,
Implebat resonis æthera plausibus,

E A D E M O D E

HEROICO VERSU REDDITA.

QUALIS arenosæ Libyes per devia rura
Cæde ovium, multoque satur leo sanguine, si fòrs
Venantum subito se senserit agmine cingi,
Infremit horrendum : & violentæ verbere caudæ
Pulsat utrumque latus : densis hirsuta tumescunt
Colla jubis, residesque ferox exsuscitat iras.
Tum nece contempta generosior impete facto,
Tela inter sævo furit ungue, canesque virosque
Dilacerat, victorque ingenti strage superbit.
Talis in adversos ruit imperterritus hostes
DELFINUS loricam humeris, capitique comantem
Indutus galeam, Nereus quem nuper Achivo
Æquore vincentem stupuit certamine Turcas :
Gaudentemque retrò fugientum grandine ferreâ
Vela sequi : multoque imbutas sulphure tædas
Mittere, & hæsueros inimicis navibus ignes ;
Navibus haud unâ meritis periisse ruinâ.
Flavas vinctâ comas nitidâ victoria lauru,
Raptaque barbaricæ quassans insignia classi,
Implebat latè festis clamoribus auras.

Sed Fors invida restitit;
Delfinique triumpho opposuit moram:

Dum pinum, male prosperis
Fidentem zephyris, huic temere in latus

Impingit sociam, implicans
Funes funibus, & lintea linteis.

Frustra. Non aliàs loco
Virtus difficili prodita pulchrius

Monstravit specimen sui,
Nec factum memoris dignius inferi
Ævi fastibus edidit,

Ad gentis Venetæ perpetuum decus.

Quanquam prædicet Actium,
Et testes Scythicæ cladis Echinadas,

Captivamque Propontida,
Rubrumque Odrysio sanguine Bosphoron,
Ac Lunæ toties freti

Extincta Euboïci cornua fluctibus,

Infesto quater agmine,
Non vanis gravidas fulminibus trabes

Mezomortuus impulit,
Captos pollicitus Christiadas suo
Immolare Muhammedi.

Restitit at tantæ Rhamnusia perfida laudî;
Opposuitque moram victoris iniqua triumpho.
Nam dum cæruleo malefidens æquore navis
Fertur, & optato turgescent flamine vela,
In latus huic sociam impingit temeraria pinum;
Funibus impediens funes, & lintea linteis.
Frustra. non aliàs mediis deprensa periclis
Pulchrius ostendit valeat quid bellica virtus;
Dignius aut quidquam longinqui fastibus ævi
Edidit, & venetæ victurum ad gentis honorem.
Actia bella licet, captamque Propontida, cladis
Et Scythicæ testes extollat Echinadas, atque
Bosphoron attonitum, Graioque cruore rubentem;
Absumptasque acies, extinctaque cornua lunæ
Fluctibus Eüboicis. Tristi quater agmine certis
Fulminibus gravidas pinus Mesomortuus ardens
Impulit, exosos spondens immanibus aris
Christiadas, certusque suo mactare Prophetæ.

Ast Heros furias, votaue fortiter
Vesani impia Transfugæ
Spernens, impavido lumine vulnera,
Et densas comitum neces
Vidit, non dubius vincere, vel mori.
Objectâque volubili
Fortunæ invidiâ; tollere, ait, potes
Et vela, & zephyros mihi:
Virtutem atque animum tollere non potes.
Hæc quandoque aderunt, fruar
Quæsitâ sine te victor adoreâ.
Dum fatur, laceris Scythæ
Toto diffugiunt æquore navibus.
Delphinumque agilis cohors,
Heroïs Veneti nomine gestiens,
Lætis motibus adfilit;
Et quâ fas meritis plaudit honoribus.

J. C. S. J.

Sacrilegi sed enim furias fortissimus heros
Despiciens, stultasque minas, atque impia vota
Piratæ, impavido sociorum vulnera vidit
Lumine, funestasque neces, & stragis acervos
Sanguineæ, indignans animis, in utrumque paratus
Aut superare hostem, aut mortem pro laude pacisci.
Fortunam increpitans; malum mihi, vela, rudentesque
Et Zephyros vesana potes subducere, dixit:
At non unquam animos, generosaque pectora tolles.
Æternum sine te faciet victoria nomen,
Quæsitæque dabit per aperta pericula lauros.
DELFINUS forti dum talia pectore fatur,
Ecce Scythæ laceris imbelles per freta Ponti
Navibus auffugiunt: & tanto nomine gaudens
Delphinum festiva cohors, longo ordine notam
Adfiliens ducis ad puppim colludit in undis;
Et meritos olli quâ fas testatur honores.

Anonymus de KERLORET Aremoricus,
Rhetor & Convictor in Regio LUDOVICI
MAGNI Collegio.